

prof. dr hab. Iwona Kania-Kłosok
Wydział Biologii, Ochrony Przyrody i Zrównoważonego Rozwoju
Uniwersytet Rzeszowski
Ul. Zelwerowicza 4
35-601 Rzeszów
e-mail: ikania@ur.edu.pl
tel. 17 872 54 58

Rzeszów, 26.08.2025 r.

RECENZJA

OSIĄGNIĘĆ PANA DR ROMANA HODUNKO Ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne

SYLWETKA NAUKOWA HABILITANTA

Pan dr Roman Hodunko uzyskał tytuł magistra w Lwowskim Uniwersytecie Narodowym w Ukrainie w 1997 roku. Jego zainteresowania naukowe już wówczas skoncentrowane były na faunie jętek. Realizowany temat Jego pracy magisterskiej to „Zgrupowania jętek (Insecta, Ephemeroptera) w górnej części dorzecza Dniestru”, promotorem był dr Oleg Ivanec (Lwowski Uniwersytet Narodowy), zaś promotorem pomocniczym dr Volodymyr Rizun (Państwowe Muzeum Przyrodnicze, Narodowa Akademia Nauk Ukrainy, Lwów). Podjęta w ramach realizacji pracy doktorskiej tematyka dotyczyła zgrupowań jętek w ekosystemach rzecznych Karpat Ukraińskich, a stopień kandydata (równoważnik stopnia naukowego doktora w Polsce, jak podaje dr Roman Hodunko) nauk biologicznych w zakresie ekologii został uzyskany przez Habilitanta w 2001 roku w Stacjonarnym Studium Doktoranckim, Państwowego Muzeum Przyrodniczego, Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie, na podstawie dysertacji „Strukturalna i funkcjonalna organizacja zgrupowań jętek (Insecta, Ephemeroptera) w ekosystemach rzecznych Karpat Ukraińskich”, pod kierunkiem prof. dr hab. Yurija Czenobaja (Muzeum Przyrodnicze, Narodowa Akademia Nauk Ukrainy, Lwów). W latach 2002-2005 Pan dr Roman Hodunko był pracownikiem naukowym, a później od 2005 do 2007 roku starszym pracownikiem naukowym w Państwowym Muzeum Przyrodniczym w Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie. Od stycznia 2007 roku Habilitant był pracownikiem naukowym Instytutu Entomologii, Akademii Nauk Republiki Czeskiej w Czeskich Budziejowicach, a od września 2013 do grudnia 2014 pracował na stanowisku docenta w Katedrze Zoologii, Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego. Od września 2019 roku

Pan dr Roman Hodunko jest adiunktem naukowo-dydaktycznym w Katedrze Zoologii Bezkręgowców i Hydrobiologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Zgodnie z art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) przedstawiona recenzja obejmuje ocenę osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2b Ustawy, pozostałych osiągnięć i istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej oraz dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego.

1. OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 219 UST. 1 PKT 2B USTAWY

Jako osiągnięcie naukowe, Pan dr Roman Hodunko przedstawił wyniki badań opublikowanych w treści siedmiu oryginalnych artykułów pt. „Systematyka i historia ewolucyjna reofilnych jętek (Insecta, Ephemeroptera) w mezozoiku i kenozoiku”. Habilitant wyróżnia dodatkowo dwa podtematy. Pierwszy z nich to „Przestrzenna i czasowa dynamika różnorodności mezozoicznych grup Ephemeroptera podczas kształtowania się taksocenów (...raczej taksocenoz) reofilnych” obejmujący prace 1-3 i 5, 6 drugi to „Dynamika różnorodności kenozoicznych taksocenów (...raczej taksocenoz) reofilnych jętek w eocenie i specyfika ich relacji biogeograficznych” odnosi się do artykułów 2, 4, 5, 7. Mimo, iż zostały wyróżnione dwa podtematy nie zmienia to faktu, iż wskazane jako osiągnięcie Habilitanta publikacje stanowią cykl powiązanych ze sobą tematycznie prac. Prace te ukazały się w czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym w latach 2019 – 2024. Cztery z nich w czasopiśmie *Scientific Reports*, dwie opublikowane zostały w *ZooKeys* i jedna w *Arthropod Systematics & Phylogeny*. Pan dr Roman Hodunko jest pierwszym autorem czterech z nich, w przypadku trzech prac z przedstawionego cyklu pełnił funkcję autora korespondencyjnego (*Corresponding author*). Udział Habilitanta w przygotowaniu publikacji przedstawionych jako osiągnięcie był wiodący, dotyczył przede wszystkim przygotowania koncepcji badawczej lub udziału w jej przygotowaniu, ale również pozyskiwania materiału do badań, analiz morfologicznych i taksonomicznych badanego materiału, przygotowania pierwszej wersji artykułu naukowego („manuskryptu”, jak podaje Habilitant w treści autoreferatu), co potwierdzają załączone oświadczenia współautorów. Sumaryczny współczynnik cytowań *Impact Factor* (IF) publikacji

wchodzących w skład osiągnięcia naukowego Habilitanta wynosi 19,628, podany został przez Habilitanta zgodnie z rokiem wydania, a sumaryczna liczba punktów MNiSW to 800, przy czym dla wszystkich prac, których jest On współautorem współczynnik cytowalności (IF) jest równy 92,78. Wartość Indeksu Hirscha Habilitanta wynosi 11, w treści autoreferatu nie wskazuje On jednak, według której bazy wartość ta została podana. Obecnie (na dzień 26.08.2025 r.) wartość ta wynosi 12, według baz *Scopus* i *Web of Science*.

Tematyka przedstawionego cyklu prac Habilitanta jest bardzo interesująca. Nadrzędnym celem badań było poznanie historii ewolucyjnej i systematyki mezozoicznych oraz kenozoicznych reofilnych Ephemeroptera z zastosowaniem klasycznych, a także nowoczesnych metod badawczych. Duże znaczenie ma połączenie badań nad organizmami kopalnymi i współczesnymi. Wyniki tego typu analiz mogą dać istotne rezultaty dotyczące przebiegu ewolucji badanej grupy. Jednakże, zdobycie materiałów kopalnych nie jest zadaniem łatwym. W celu przeprowadzenia analiz badawczych często istnieje konieczność pozyskania okazów zdeponowanych w kolekcjach znajdujących się w różnych częściach świata. W pracach przedstawionych przez Habilitanta jako monotematyczny cykl ujęto wyniki badań przeprowadzonych m.in. w oparciu o okazy pochodzące ze zbiorów Museums Victoria, Melbourne, Australia, Museu de Paleontologia Plácido Cidade Nuvens, Santana do Cariri, Brazylia, State Museum of Natural History, Stuttgart, Niemcy, Muséum national d'Histoire naturelle, Paryż, Francja. Przeprowadzone kompleksowe badania z uwzględnieniem materiałów badawczych, form larwalnych i osobników uskrzydłych, pochodzących z różnych okresów dziejów Ziemi, z różnych miejsc na świecie, z włączeniem zarówno okazów zachowanych w osadach, jak i różnowiekowych żywicach kopalnych, a także materiałów współczesnych, co nie pozostaje bez znaczenia dla zrozumienia ewolucji różnorodności tej grupy owadów. Jętki są grupą owadów, której najstarsi przedstawiciele znani są z zapisu kopalnego datowanego na późny karbon. Zapis kopalny potwierdza największe zróżnicowanie taksonomiczne Ephemeroptera w środkowym mezozoiku, niezwykle ważnej epoki w historii ewolucyjnej owadów, w której zachodziły istotne zmiany entomofauny, w tym owadów związanych ze środowiskiem wodnym.

Wskazana przez Habilitanta jako pierwsza z cyklu prac, jednakże opublikowana najpóźniej, w 2024 roku, obejmuje wyniki badań nad kredowymi przedstawicielami rodziny

Baetiscidae Edmunds et Traver, 1954 z kopalnego Koonwarra (Australia), z analizą taksonomiczną, biogeograficzną, filogenetyczną i dyskusją nad biologią tej grupy owadów. W artykule tym podjęte zostały decyzje taksonomiczne z wyznaczeniem nowych dla nauki taksonów różnej rangi, wyznaczona została jedna nowa podrodzina w obrębie rodziny Baetiscidae oraz dwa nowe rodzaje i dwa gatunki, opublikowano też wyniki prac rewizyjnych.

W drugiej z cyklu prac przedstawiona została kompleksowa analiza fluktuacji różnorodności kopalnych Ephemeroptera w czasie z określeniem intensyfikacji wymierania tej grupy owadów w poszczególnych okresach dziejów Ziemi.

Z kolei w trzeciej z wykazywanych w osiągnięciu prac m.in. wyznaczono nową dla nauki rodzinę Astracopteridae Storari, Staniczek et Godunko, 2023 wyróżnianą w obrębie nadrodziny Siphonuroidea Demoulin, 1958 oraz jeden nowy rodzaj i trzy gatunki w oparciu o materiały pochodzące z kredowej Formacji Crato zlokalizowanej w północno-wschodniej Brazylii z dyskusją odnoszącą się do pozycji systematycznej wybranych taksonów.

Badania nad kredowymi przedstawicielami Ephemeroptera obejmuje również publikacja wskazywana przez Habilitanta jako szósta. W oparciu o okazy zachowane w postaci inkluzji w bursztynie z Kachin (Hukawng Valley, Kachin State, Myanmar) ustanowiono jeden nowy dla nauki rodzaj oraz opisano dwa nieznane do tej pory gatunki.

Prace czwarta, piąta i siódma obejmują wyniki badań przeprowadzonych nad Ephemeroptera kenozoiku. W czwartej pracy ujęto wyniki analiz molekularnych Leptophlebiinae i Habrophlebiinae. Do badań morfologii ciała okazów kopalnych zachowanych w postaci inkluzji w eoceńskim bursztynie bałtyckim zastosowano rentgenowską mikrotomografię komputerową (micro-CT), technikę pozwalającą na obrazowanie 3D. Opisano jeden eoceński nowy dla nauki gatunek w obrębie rodzaju *Calliarcys* Eaton, 1881. W piątej z cyklu prac przedstawione zostały wyniki rewizji rodziny Baetiscidae, opis jednego nowego dla nauki, analiza filogenetyczna, aspektów związanych z biogeografią tej grupy owadów i ich tafonomią, a w siódmej rewizja kopalnych Metretopodidae zachowanych w postaci inkluzji w eoceńskim bursztynie bałtyckim (część) z opisem dwóch nowych dla nauki gatunków.

Przeprowadzone badania pozwoliły na rozwiązanie wielu problemów związanych z wyjaśnieniem zmian ewolucyjnych w obrębie tej grupy owadów w powiązaniu z przemianą

ekosystemów w długim odcinku czasu. Znaczące jest chociażby wykazanie wysokiego poziomu różnorodności kopalnych taksonów Ephemeroptera stanowiących reofilny składnik ekosystemów lotycznych w przedziale czasowym między co najmniej 100 a 120 mln lat, a także wykazanie związku między fauną kopalną bursztynu bałtyckiego a współczesną fauną Ephemeroptera Ameryki Północnej, jak również ustalenie rzeczywistego poziomu różnorodności eoceńskiej fauny tej grupy owadów.

Można stwierdzić, iż Habilitant jest doświadczonym badaczem, a Jego osiągnięcia naukowe zasługują na uznanie. Przedstawione publikacje stanowiące podstawę rozprawy habilitacyjnej Pana dr Romana Hodunko wnoszą istotny wkład w wiedzę na temat Ephemeroptera. Uzyskane wyniki dostarczyły nowych danych w zakresie systematyki i historii ewolucyjnej reofilnych jętek mezozoiku i kenozoiku. Poziom merytoryczny przedstawionych prac stanowiących monotematyczny cykl jest wysoki. Uzyskane rezultaty są cenne pod względem naukowym, mają charakter nowatorski, są oryginalnymi wynikami wnoszącymi nowe dane dla rozwoju nauk biologicznych, mają duże znaczenie dla światowej nauki w zakresie badań nad reofilnymi jętkami.

Stwierdzam, iż przedstawiony cykl publikacji można uznać za osiągnięcie naukowe spełniające kryterium ustawowe w zakresie wymagań stawianych kandydatom wnioskującym o przyznanie stopnia doktora habilitowanego.

2. OCENA POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH

Po uzyskaniu stopnia doktora ukazało się 95 publikacji, które Pan dr Roman Hodunko wskazuje jako inne osiągnięcia naukowe poza monotematycznym cyklem powiązanych tematycznie publikacji, w tym 56 artykułów naukowych z listy *Journal Citation Reports* (JCR), 33 spoza listy oraz 6 rozdziałów w monografiach. Dr Roman Hodunko jest pierwszym autorem 30 z nich. Siedem spośród tychże publikacji to artykuły ściśle powiązane z monotematycznym cyklem prac Habilitanta, o których również mowa w części autoreferatu dotyczącej opisu osiągnięcia. Wydaje się uzasadnione zamieszczenie przez Habilitanta w treści autoreferatu opisu rezultatów badań stanowiących pozostałe osiągnięcia, jako odrębnego rozdziału, jednakże podany został jedynie wykaz publikacji.

Niewątpliwie można mówić o dużym zaangażowaniu Pana dr Romana Hodunko w pracę naukową nad Ephemeroptera i Jego wieloletnim doświadczeniu w prowadzeniu badań naukowych.

Rezultaty przeprowadzonych przez Habilitanta badań po uzyskaniu stopnia doktora, wskazane jako pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny. Należy podkreślić wagę analiz przeprowadzonych przez Habilitanta w oparciu o zróżnicowane materiały współczesne, zebrane podczas licznych ekspedycji Habilitanta zorganizowanych na terenie Alp, Bałkanów, Karpat, gór Azji Małej i Iranu oraz Kaukazu, jak i różnowiekowych materiałów kopalnych. Habilitant prowadził badania w zakresie ekologii i różnorodności współczesnych zespołów Ephemeroptera, Plecoptera, Trichoptera rzek w Karpatach Ukrainskich, oceny jakości ekosystemów wodnych przy użyciu wskaźników różnorodności fauny i indeksów biotycznych, ale również badania paleobioróżnorodności kopalnych jętek, np. przedstawicieli Ephemeroptera z Jury Niemiec, miocenских zachowanych w postaci inkluzji w bursztynie dominikańskim. Zastosowanie zróżnicowanych technik badawczych, w tym metod molekularnych, nowego zestawu cech morfologii ciała badanych owadów, pozwoliło na podjęcie szeregu decyzji taksonomicznych z opisami nowych dla nauki taksonów różnego szczebla.

Pan dr Roman Hodunko wielokrotnie prezentował uzyskane wyniki przeprowadzonych badań, biorąc udział w wielu konferencjach krajowych i międzynarodowych m. in. na międzynarodowej konferencji w Japonii w 2012 roku „XII International Conference of Ephemeroptera & XVII International Symposia on Plecoptera, Wakayama, Japan”, w Brazylii (2018) „XV International Conference of Ephemeroptera & XIX International Symposia on Plecoptera, Aracruz, Brazil”, w Bułgarii (2022) „International Conference on DNA Barcoding and Biodiversity (ICDBB), Sofia, Bulgaria” i wielu innych, nie podaje jednak w treści autoreferatu, ani w wykazie aktywności naukowej tytułów wystąpień (poza tytułem wystąpienia plenarnego), nie informuje również na których z konferencji wygłosił wykłady, a na których wyniki badań zostały przedstawione przez Niego w postaci plakatów naukowych (*posterów*). Zamieszczona przez Habilitanta informacja nie stanowi wykazu wystąpień na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Habilitant podaje jedynie, że był autorem i współautorem ponad 30 referatów i kilkunastu (nie wiadomo dokładnie ilu)

posterów, głównie na konferencjach międzynarodowych, co wydaje się stwierdzeniem zbyt ogólnym.

Nie ulega jednak wątpliwości, że dr Roman Hodunko jest cenionym naukowcem na świecie, na co wskazuje liczba recenzowanych prac (40) dla 11 różnych, czasopism o zasięgu międzynarodowym, jak np. *Zootaxa* czy *Cretaceous Research*, w tym czasopism z listy JCR. Od 2022 roku jest również redaktorem naczelnym *European Journal of Taxonomy*, *Caucasiana: Journal on the Biodiversity of the Caucasus and the adjacent Regions*, *Pensoft*, a w 2006 pełnił tę samą funkcję w redakcji czasopisma *Scientific collections of the State Natural History Museum* w Ukrainie. Od 1997 Habilitant przynależy do Towarzystwa Naukowego im. Tarasa Szewczenki (Lwów, Ukraina), od 2000 roku do Ukraińskiego Towarzystwa Entomologicznego (Kijów, Ukraina), a od 2005 do Ukraińskiego Towarzystwa hydroekologicznego (Kijów, Ukraina), nie podaje jednak w jakim charakterze.

Od 2004 roku Habilitant realizował badania naukowe w ramach dziewięciu projektów, jeden z tych projektów jest kontynuowany „*Wings in deep time: form, structure and function in the late Paleozoic and early Mesozoic insects*” (Grant Agency of the Czech Republic). Pięcioma z nich kierował, w przypadku dwóch był jednym z kierowników, w realizacji dwóch innych projektów brał udział jako wykonawca.

Za swoją działalność Habilitant był wielokrotnie nagradzany m. in. został wyróżniony Nagrodą Państwową Gabinetu Ministrów Ukrainy, a także kilkoma nagrodami akademickimi Narodowej Akademii Nauk Ukrainy za działalność naukową i realizację projektów zakończonych sukcesem.

Dorobek Habilitanta spełnia wymóg ustawy posiadania więcej niż jednego osiągnięcia naukowego, poza wskazanym cyklem publikacji. Wśród wielu publikacji Habilitanta, można wskazać te ukazujące istotny wkład Habilitanta w rozwój nauk biologicznych.

3. OPINIA O WYKAZYWANIU SIĘ ISTOTNĄ AKTYWNOŚCIĄ NAUKOWĄ ALBO ARTYSTYCZNĄ REALIZOWANĄ W WIĘCEJ NIŻ JEDNEJ UCZELNI, INSTYTUCJI NAUKOWEJ LUB INSTYTUCJI KULTURY, W SZCZEGÓLNOŚCI ZAGRANICZNEJ.

Pan dr Roman Hodunko prowadził badania naukowe początkowo zatrudniony w Ukrainie, w Państwowym Muzeum Przyrodniczym, Narodowej Akademii Nauk Ukrainy

we Lwowie, później w Republice Czeskiej, Akademii Nauk Czeskiej Republiki, Czeskie Budziejowice, kolejno w Ukrainie, w Lwowskim Uniwersytecie Narodowym, w końcu w Polsce, w Uniwersytecie Łódzkim.

Uzyskanie interesujących i znaczących rezultatów w zakresie podjętej przez Habilitanta tematyki możliwe było również z całą pewnością dzięki realizacji licznych krótszych lub dłuższych pobytów naukowych w wielu jednostkach badawczych Europy.

Pan dr Roman Hodunko w latach 2002 – 2024 otrzymał aż 15 stypendiów naukowych, dzięki którym mógł zrealizować staże w różnych jednostkach naukowych. Habilitant zdobywał swoje doświadczenie m.in. podczas trzech trzymiesięcznych staży w Museum für Naturkunde w Berlinie, gdzie badał kolekcję jętek z eoceńskiego bursztynu bałtyckiego, w tym holotypy gatunków opisanych przez G. Demoulina, a także kolekcję jętek z kredowej formacji Crato (Brazylia) oraz jurajskie jętki z Solnhofen (Niemcy). Niektóre z rezultatów przeprowadzonych badań zostały później opublikowane przez Habilitanta w trzeciej pracy przedstawianego monotematycznego cyklu.

Habilitant prowadził również badania naukowe w Muséum national d'Histoire naturelle w Paryżu, gdzie realizował temat „*Mesozoic-Cenozoic mayfly taxa; taxonomy; systematics and evolution*” w ramach programu SYNTHESYS podczas dwóch dwutygodniowych pobytów, a wyniki tych badań zostały ujęte np. w pracach 7 i 6 przedstawianego monotematycznego cyklu.

Dłuższe staże np. 6 miesięcy, 1 rok, 2 lata, Habilitant realizował w Ukrainie, w National Academy of Sciences of Ukraine, Kiev, a także w ramach programu INTAS Young Scientists Fellowship, Brussels (2 lata) – badania bioróżnorodności jętek ukraińskiego odcinka Cisy na Zakarpaciu, w obszarze graniczącym z trzema krajami Unii Europejskiej (Polską, Słowacją i Węgrami).

W latach 2019 – 2024 Pan dr Roman Hodunko odbył również szereg krótkich staży m. in. w Niemczech (Staatliches Museum für Naturkunde Stuttgart; Museum für Naturkunde Berlin), Austrii (Naturhistorisches Museum Wien), Francji (Muséum national d'Histoire naturelle), Polsce (Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk), Hiszpanii (Museu Balear de Ciències Naturals), a także Portugalii i Bułgarii, nie podaje jednak jakie badania naukowe prowadził w tychże jednostkach podczas realizowanych wyjazdów.

Podsumowując, należy przyznać, że dr Roman Hodunko spełnia wymóg jaki nakłada Ustawa na osoby ubiegające się o nadanie stopnia doktora habilitowanego dotyczący istotnej aktywności naukowej Habilitantów realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

4. OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO, POPULARYZATORSKIEGO I ORGANIZACYJNEGO

W zakresie działalności dydaktycznej dr Roman Hodunko prowadził zajęcia w ramach kilku kursów: entomologii systematycznej, zoologii bezkręgowców, protozoologii. Sprawował również opiekę nad wykonaniem dwóch prac magisterskich w zakresie hydrobiologii i ekologii. Chociaż dr Roman Hodunko jest wieloletnim pracownikiem naukowym, naukowo-dydaktycznym, od pięciu lat pracującym w Uniwersytecie Łódzkim w charakterze adiunkta naukowo-dydaktycznego, to liczba prac dyplomowych magisterskich, których był promotorem wydaje się nieznaczna. Większą aktywność Pan dr Roman Hodunko wykazywał w pracy z doktorantami. Do tej pory był opiekunem w trzech przewodach doktorskich w Państwowym Muzeum Przyrodniczym, Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie (obrona prac doktorskich w 2012 i 2017 r., jedna praca złożona do obrony), chociaż w załączniku nr 3 na str. 11 podaje, że był opiekunem czterech doktorantów w tejże jednostce, a w załączniku nr 2 (autoreferat) na str. 18 jest mowa o trzech doktorantach, którymi się tam opiekował. Ponadto, Habilitant sprawował opiekę merytoryczną nad jedną pracą doktorską wykonaną w trybie eksternistycznym w Muzeum we Lwowie, był również konsultantem pracy doktorskiej realizowanej w Instytucie Entomologii CAS (České Budějovice). Obecnie pełni funkcję promotora pomocniczego doktoranta w Szkole Doktorskiej Nauk Ścisłych i Przyrodniczych Uniwersytetu Łódzkiego.

Co więcej, Habilitant w latach 2013-2015 nadzorował program praktyk i wolontariatu realizowanych przez studentów w zakresie technik związanych z opracowywaniem i konserwacją zbiorów muzealnych, podstaw pracy muzealnej. Pan dr Roman Hodunko wykazuje się dużym doświadczeniem w zakresie różnorodnych działań związanymi z muzeami, stale zaangażowany w organizację naukowej i technicznej pracy w latach 2002-2005 w Muzeum Przyrodniczym we Lwowie jako Główny Kustosz, jako pracownik naukowy Państwowego Muzeum Przyrodniczego, Narodowej Akademii Nauk Ukrainy we Lwowie.

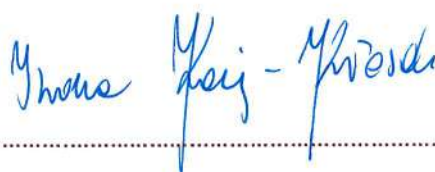
Habilitant organizował seminaria, udzielał wywiadów w prasie, był członkiem komitetów organizacyjnych dwóch konferencji międzynarodowych, a także dwóch krajowych.

Habilitant popularyzował naukę, po uzyskaniu stopnia doktora opublikował cztery artykuły popularnonaukowe, których jest autorem lub współautorem, nie podaje jednak w autoreferacie danych bibliograficznych tychże artykułów.

W mojej opinii w zakresie aktywności dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej Habilitant spełnia wymogi niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

WNIOSEK KOŃCOWY

Przedstawione do oceny osiągnięcia naukowe, aktywność naukowa w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, jak również działania popularyzatorskie, dydaktyczne oraz organizatorskie odpowiadają warunkom określonym w ustawie o stopniach i tytułach naukowych, art. 219 ust. 1 pkt 2b Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.). Osiągnięcia naukowe Pana dr Romana Hodunko stanowią istotny wkład w rozwój nauk biologicznych i uzasadniają nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne. W związku z tym wnioskuję o dopuszczenie Pana dr Romana Hodunko do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

prof. dr hab. Iwona Kania-Kłosok